

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 375/2021
24.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Тајјане Матковић Стефановић и Тајјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Агенција за вештачење и консалтинг АА, предузетник из ..., чији је пуномоћник Ивана Милосављевић, адвокат у ..., ул. ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде – Високи савет судства – Основни суд у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ул. Немањина 22-26, ради дуга, решавајући сукоб стварне надлежности између Првог основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 24. јун 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно и месно надлежан је Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је тужбу од 28.07.2020. године поднео Првом основном суду у Београду, којом је тражио да се обавезе тужена на исплату новчаног износа од 3.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 29.07.2017. године до исплате.

Први основни суд у Београду се решењем П 31104/20 од 24.08.2020. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овом предмету, позивом на одредбу члана 25. став 1. Закона о уређењу судова, налазећи да се ради о спору привредног субјекта (тужиоца) који обавља делатност предузетника и правног лица (туженог). Виши суд у Београду је дана 07.10.2020. године у поступку по жалби тужиоца потврдио решење Првог основног суда.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, па је дописом од 24.05.2021. године списе предмета заведене код тог суда под бројем П 2827/21 доставио Врховном касационом суду да реши негативни сукоб надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу овлашћења из члана 22. став 2. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је одлучио да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Први основни суд у Београду.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова прописана је надлежност основних судова да у првом степену суде у грађанско-правним споровима ако за поједине од њих није прописана надлежност неког другог суда.

Надлежност привредних судова прописана је чланом 25. став 1. Закона о уређењу судова и то тако што привредни суд у првом степену суди у споровима између привредних субјеката без обзира на врсту спора, а у споровима између привредних субјеката и других правних лица надлежност привредног суда постоји у споровима који проистичу из обављања делатности привредних субјеката.

Полазећи од напред наведених норми, те чињеничног основа у овом предмету, произлази да нема места за заснивање надлежности привредног суда.

Наведено са разлога што је према члану 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за заснивање надлежности привредног суда у спору између предузетника, као привредног субјекта и правног лица које није привредни субјект, неопходно постојање објективног услова – да спор произлази из обављања делатности привредног субјекта. Тужилац је предузетник и у смислу наведеног закона привредни субјект, а тужени је правно лице, али није привредни субјект. Међутим, њихов спор није произашао из привредне делатности тужиоца, већ из делатности због које је исти уписан у надлежни регистар вештака, а која је ближе уређена Законом о судским вештацима. Стручне активности вештака прописане чланом 2. став 2. тог закона не могу се сматрати привредном делатношћу, већ су усмерене на пружање стручних знања за потребе судова и других државних органа приликом разјашњења спорних чињеница.

Следи да је за суђење у овом предмету надлежан основни суд у смислу одредбе члана 22. став 2. Закона о уређењу судова и то Први основни суд у Београду, коме је поднета тужба.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа–судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић